

Kršćanska velikodušnost

Ključni stih: „Kad žanješ žito na svojoj njivi pa zaboraviš koji snop na njivi, ne vraćaj se po nj; neka ostane došljaku, siroti i udovici da te Jahve, Bog tvoj, blagoslovi u svakom pothvatu ruku tvojih.“
5. Mojsijeva 24: 19

Izabrano pismo:
5. Mojsijeva 24: 14-22

5. Mojsijeva knjiga bilježi posljednju poruku koju je Mojsije dao Izraelcima neposredno prije svoje smrti. Cilj ove poruke bio je upozoriti ih da se sjetite i primjenjuju upute koje je Bog dao njihovom narodu u prošlosti. Jedna od tih uputa zabilježena je u našem ključnom stihu. Objašnjenje ovog zahtjeva nalazi se u prethodnom stihu. „Sjećaj se da si bio rob u Egiptu i da te odande izbavio Jahve, Bog tvoj; zato ti nalažem da ovu zapovijed vršiš.“ 5. Mojsijeva 24: 18

Izraelci nisu smjeli zapostavljati one koji su bili bespomoćni i u potrebi. Umjesto toga, trebali su im namjerno dopustiti da za vlastitu upotrebu skupljaju ono što je ostalo na poljima. Razlog za ovu uputu bio je taj što su i oni bili bespomoćni i u potrebi dok su bili robovi u Egiptu. Pouka je obzirnost prema drugima. Ovo je aspekt Bogolikosti, jer je sam Bog primijenio ovo načelo, jer je u svom planu uzeo u obzir siromašno i bespomoćno ljudsko biće.

Kad je savršeni čovjek Adam dragovoljno prekršio Božju uputu u Edenskom vrtu, kazna koja je izrečena bila je smrt, koju je potom nasljeđivala svaka sljedeća ljudska generacija. (1. Mojsijeva 2: 16, 17).

Budući da su svi ljudi rođeni u grijehu i nesavršeni, nitko nije mogao „ni na koji način otkupiti svoga brata, niti dati Bogu otkupninu za njega“. Psalmi 49: 7; 51: 5

Samo bezgrešan, savršen ljudski život mogao je zadovoljiti Božju pravdu - savršen ljudski život, Isusov, za neposlušnost savršenog ljudskog života Adama. (2. Mojsijeva 21: 23; Rimljanima 5: 12, 19). Bog je otkupio svakog člana čovječanstva poslaviši svog jedinorođenog Sina na svijet kao savršenog čovjeka, koji je zatim dragovoljno dao svoj život „kao otkupninu za sve“, zadovoljavajući tako Božju pravdu. Ivan 3: 16, 17; 1. Timoteju 2: 5, 6; 1. Petrova 3: 18

Kao što je Bog oslobodio izraelski narod iz egipatskog ropstva, tako je oslobodio i Kristove sljedbenike iz ropstva grijeha i smrti. (Ivan 8: 35, 36; 1. Korinćanima 15: 22). Uvijek bismo trebali imati na umu ovo; trebali bismo pokazivati ljubav i milosrđe prema onima koji još nisu čuli Evanđelje ili još nisu povjerovali u njega.

Ponekad susrećemo ljude koji, iako uopće nisu religiozni, proživljavaju teška životna iskustva poput bolesti ili smrti voljene osobe. (Rimljanima 8: 22). U ovoj uputi koju je Bog dao Izraelu trebali bismo ih uzeti u obzir kao „stranca, siročić ili udovicu“. Takve osobe možda nisu imale priliku čuti ili vjerovati Božjoj Riječi ili im je um možda slijep za nju.

Trebali bismo imati ljubav i suosjećanje prema njima. Ako je moguće, trebali bismo s njima podijeliti i nešto „sjemena“ Istine. Tako im možemo dati biblijsku osnovu za vjeru u uskrsnuće za sve i divne blagoslove kraljevstva koji će uskoro doći na cijelu

zemlju. (1. Korinćanima 15: 21, 22; Otkrivenje 21: 1-5). Oni mogu ili prihvatiti dobru vijest sada, ili mi možemo posijati sjeme istine i nade, koje će proklijati u njihovim srcima u Kristovom kraljevstvu.